

NVVK proficiat ... en met de toekomst

Op 25 november a.s. gedenkt de Nederlandse Vereniging voor Veiligheidskunde (NVVK) met een feestelijke viering het feit dat de vereniging exact 40 jaar geleden werd opgericht. Een moment van omzien op een geweldige ontwikkeling (inmiddels telt de NVVK ruim 900 leden!), maar ook van bezinning op de toekomst.

Eerst het verleden. Uit het verslag van de oprichtingsvergadering (zeven leden), die gehouden werd in het toenmalige Veiligheidsmuseum onder voorzitterschap van directeur R.C. van Ree, lezen wij dat als belangrijke punten ter bespreking op de volgende vergaderingen moeten worden opgevoerd: 'Welke positie neemt de veiligheidsinspecteur in ten opzichte van de bedrijfsleiding?'. Een ander hot item: 'Orde en Veiligheid zijn in de praktijk niet te scheiden; hoe zal men elk bedrijf hiertoe moeten organiseren en hoe zal men de opvoeding van de arbeider doen geschieden?', en als laatste: 'Hoe moet de samenwerking tussen Veiligheidsdienst, Arbeidsinspectie en Veiligheidsmuseum worden bewerkstelligd, opdat gewenste inlichtingen over en weer zo goed mogelijk kunnen worden uitgewisseld (-)'. Terug naar het heden. Zijn er op deze heikele vragen antwoorden gekomen? De eerste vraag die men zich stelde is nog even actueel. Een duidelijke positiebepaling van de veiligheidskundige is er nog steeds niet. Daarvoor gaan de ontwikkelingen op het gebied van arbeidsomstandigheden te snel. Daarbinnen evolueert de veiligheidskundige even zo zeer mee en dient zich nu over de vraag met tal van andere disciplines te bezinnen.

De tweede vraag is wat gemakkelijker te beantwoorden. De arbeider is in die veertig jaar een stuk mondiger geworden en mag zich nu met evenveel recht bemoeien met 'orde en netheidsproblemen' van de veiligheidsinspecteur c.q. werkgever. De Arbowet heeft daarin terecht voorzien.

Vraag drie heeft ook niet altijd een bevredigend antwoord opgeleverd. De hierboven genoemde partijen bestaan nog steeds, al heet het Veiligheidsmuseum nu Nederlands Instituut voor Arbeidsomstandigheden, en is de Commissie van Veiligheidsinspecteurs voor bedrijven geëvolueerd tot Vereniging voor Veiligheidskunde. Alleen

de Arbeidsinspectie is qua naam hetzelfde gebleven maar valt qua taakopvatting en uitvoering toch ook niet meer geheel te vergelijken met toen. In de communicatie tussen het VI en de NVVK – zo heeft men mij verteld – is in de loop van de tijd weleens het nodige misgegaan. Waar dat door kwam, is niet geheel objectief te beantwoorden. Misschien ook niet zinnig. Het NIA streeft er in elk geval naar – zo heeft men mij verzekerd – om het contact met de NVVK weer zo optimaal mogelijk te maken. Vanzelfsprekend ook, daarvoor hebben zij immers teveel gemeenschappelijke doelstellingen.

De toekomst. Een goede zaak is de oprichting van een Arboplatform. Alle op arbogebied actieve beroepsverenigingen wordt hiermee de mogelijkheid geboden met elkaar in overleg te treden. Met als doel kennis en inzicht van hun respectievelijke leden te verbreden en de samenwerking tussen hun leden in de praktijk positief te beïnvloeden. Een prima ontwikkeling mijns inziens. Het is met name dit soort ontwikkelingen – sterk vanuit de NVVK bepleit – die hoop voor de toekomst geeft en de NVVK een grote uitdaging aanreikt voor de komende jaren. Want ook de toekomst van de NVVK is onlosmakelijk verbonden met het begrip: Samenwerken. Want alleen met een gezamenlijke krachtsinspanning van al diegenen die zich bezighouden met Arbeidsomstandigheden, kan het uiteindelijke doel goede arbeidsomstandigheden voor alle werknemers naderbij brengen. Via de kolommen van 'Arbeidsomstandigheden' zullen wij deze positieve ontwikkelingen op de voet volgen. Wij wensen de NVVK daar een grote inbreng bij.

Godfried Korstjens